

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at grunden til, at jeg ikke har villet og heller ikke kan svare mere konkret på det, er, at regeringens udgangspunkt har været, at det må være retspræsidenterne, der bliver udnævnt for de nye retskredse, der foretager en vurdering af, i hvor stort omfang og hvor der er behov for at henlægge sagsbehandlingen til kommunekontorerne, og hvor det altså er domstolene, der tager ud til borgerne og ikke borgerne, der skal komme til domstolene.

Kl. 19.50

Jeg vil være meget ked af, hvis Folketinget ligesom dikterer, hvilke kommuner og hvilke byer i landet der skal have noget, og hvem der ikke skal have noget, for sagsmængden og kriminalitetsudviklingen og meget andet kan jo betyde, at behovene skifter undervejs. Men det, jeg gerne vil medvirke til, og det, jeg også sagde til fru Anne Baastrup, er, at vi her fra Folketingets side gør det lidt klarere, hvad intentionerne er, herunder også hvordan vi kan følge op på, at det, vi er blevet enige om i Folketinget, så rent faktisk også bliver virkelighed ude i kredsene.

Hr. Peter Skaarup ved jo, hvad vi allerede gør på politiområdet som en del af den nuværende flerårsaftale, og hvordan vi effektmåler, men der har jeg altså ikke gjort mig klare forestillinger om, hvordan man kan gøre det for domstolenes vedkommende, og det må vi så se på under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, for når man ser de bidrag, vi også får ind, og de mange deputationer, der har været i Retsudvalget, så er det næsten entydigt, at mange ser nogle gevaldige problemer med at lægge tingene ud: Der er problemer med sikkerheden; der er problemer med den autoritet, som domstolen skal have over for borgeren, for det kræver særlige lokaler; der er problemer med det personale, der skal ud, som, hvis der ikke sker fremmøde fra borgerens side, ikke kan lave andet, det kan man i retten i dag. Så jeg kan kun se, at der er lutter problemer, og der er ikke rigtig nogen effektivisering i det, hvis alle de problemer er til stede.

Så spørgsmålet er bare: Kan vi regne med, at det her vil være den gevinst, der skal til for at råde bod på, at der bliver væsentlig færre rets-

kredse, eller er der ikke nogen gevinst at hente reelt? Jeg synes ikke, man har hørt rigtig gode argumenter, der tyder på, at der er nogen stor gevinst at hente.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der er meget store gevinster at hente ved retskredsreformen. Ud over at vi får højere kvalitet i et mere effektivt retsvæsen, får vi en småsagsproces, hvor også de mindre bemidlede for meget få penge, 500 kr., kan få klaret tvister, f.eks. uenighed om regninger på under 50.000 kr.

Så der er fantastisk store gevinster for den enkelte borger i den her reform. Her tænker jeg også på vidneventerum og ordentlige, sikre faciliteter, som vores retsvæsen i dag ikke lever op til. Men det er klart, at en af grundene til, at vi kan gøre alle disse nye gode ting, bl.a. er, at vi også samler og effektiviserer både administrationen og sagsbehandlingen færre steder.

Jeg er selvfølgelig indstillet på, at netop i skiftesager og fogsedsager – og i fogsedsager møder folk jo ikke op og betaler deres regning, hvis det koster dem mange penge at transportere sig først – der har vi en interesse i stadig væk at fastholde en lokal forankring. Det mener jeg også vi sagtens kan finde løsninger på.

Så skal man altså huske på, at den enkelte borger i gennemsnit maksimum en gang i sit liv har behov for at møde ved domstolene, og det er også i den relation, synes jeg, man skal se de store forbedringer af retssikkerheden, som domstolsreformen også lægger op til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

23) Valg af 8 medlemmer til Danmarks Nationalbanks repræsentantskab.